

ikke, at her er Spørgsmaal om, hvorvidt den danske Rigsdag har benyttet den Ret, som den virkelig havde til at undersøge, hvorvidt de Resultater, som ved Freden vare opnaaede, vare hensigtsmæssige eller ikke; jeg mener heller ikke, at Spørgsmaalet er, forsaavidt en saadan Ret ikke skulde være benyttet, om den da nu bør benyttes; men jeg mener, at det ikke kan nægtes, at en saadan Ret eksisterer, og jeg mener, at, forsaavidt den danske Rigsdag ikke har benyttet denne Ret i sin fulde Udstrækning, kan man ikke derfra hente noget Argument for, at den danske Rigsdag skulde have anerkjendt, at den ikke var i Besiddelse af en saadan constitutionel Ret, eller at det skulde kunne paaberaabes som et Argument mod, at Rigsdagen besad en saadan Ret. Jeg tvivler heller ikke paa, at den ærede Ordfører vil være enig med mig i denne Betragtning, og forsaavidt man da anvender denne Betragtning paa nærværende Lov og navnlig paa de Udgifter, som angaae Andre af Hans Majestæts Undersaatter end dem, som have sendt os til at møde i denne Forsamling, forekommer det mig, at man altsaa ogsaa maa komme til det Resultat, at den danske Rigsdag maa være berettiget til at fordrø Regnskab aflagt for, hvorledes disse Udgifter, som angaae de andre Dele af Staten, men som ere bevilgede af den danske Rigsdag, ere anvendte. Jeg troer ikke, at Rigsdagen paa nogen Maade vil tiltage sig nogen større Myndighed end den, den virkelig er i Besiddelse af; jeg troer, at det allerede ved flere Leiligheder er blevet udtalt, at Rigsdagen ingenlunde vil tiltage sig nogen saadan større Ret; men jeg troer tillige, at, naar Rigsdagen bevilger Penge, da bevilger den dem paa den Betingelse, at den kan kontrollere, hvorledes de blive anvendte, og derimod forekommer det mig, at der ikke vil kunne fremsættes nogen grundet Tvivl. Naar altsaa nu Ministeriet har fremlagt Loven i den Form, hvori den nu foreligger, naar Ministeriet har forlangt Penge bevilget til Udgifter, der angaae andre Dele af Monarchiet end den Deel, som Rigsdagen repræsenterer, da forekommer det mig ogsaa, at det er en ligefrem Følge deraf, at Ministeriet har erklæret sig villigt til at aflægge fuld-

stændigt Regnskab for, hvorledes disse Penge anvendes med Hensyn til hele Monarchiet. Det er altsaa ingenlunde Rigsdagen, der derved tiltager sig nogen yderligere Competens end den, den virkelig er i Besiddelse af, men det er, saavidt jeg skjønner, en nødvendig Følge af Forholdene, saaledes som de for Diebliffet ere. Seer man nu hen paa disse forskellige Slags Udgifter i Finantsloven, da vil man finde, at disse Udgifter kunne deles, om man vil, i forskellige Classer. En Klasse angaaer saaledes Danmark og Slesvig, paa hvilken den ærede Ordfører allerede har henledet Opmærksomheden ved at nævne § 14, som indeholder Bestemmelsen om Civillisten, og som ifølge den kongelige Rundgjørelse angaaer Danmark og Slesvig, men derimod ikke Holsteen og Lauenborg, saa at følgende de Indtægter, som tilflyde Civillisten fra Holsteen og Lauenborg, ligge aldeles indenfor den nærværende Lov og aldeles udenfor den danske Rigsdags Control. Det Samme er paa en Maade Tilfældet med Krigsministeriet, idet Krigsministeriet ligeledes er bestemt for Danmark og Slesvig. Det fremgaaer af selve Lovforslaget, det fremgaaer af de Debatter, som derom have fundet Sted, at Krigsministeriet omfatter alle Udgifter til Tropperne, saavel i Danmark som i Slesvig, og deraf maa det, saavidt jeg skjønner, være en Følge, at der ikke kan anvendes Penge til Armeen i Danmark og Slesvig ud over den Sum, som er fastsat i Finantsloven, ligegyldigt hvorfra Indtægterne komme; de kunne ikke anvendes, uden at Rigsdagens Samtykke dertil er erholdt eller ved en Tillægsbevilling eller senere Approbation af Rigsdagen. Med Hensyn til Udgifterne for hele Monarchiet, da afgiver jo Udenrigsministeriet og tildeels ogsaa Marinen Exempler derpaa; med Hensyn til Udgifterne for Danmark alene, da er det jo vistnok ikke nødvendigt at anføre noget Exempel derpaa. Men nu forekommer det mig dog, at, naar der i nærværende Lovforslag findes Udgifter, som saaledes snart angaae Danmark alene og snart de øvrige Provindsfer, da maatte det klart udtales, hvorledes dermed skal forholdes. Jeg troer, at det, som for Diebliffet er Hovedpunktet, er, at de Summer, der ere bevil-